

Българія: за да проповядатъ, да устрояватъ и да повдигнатъ предначертанното възстаніе; а за по добръ и по сполучливъ успѣхъ, тѣ бѣхъ имъ дали много възстаннически прокламаціи съ заповѣдь: да ги разпржснатъ тайно изъ Българія. Тіе двама Апостоли бѣхъ Хаджи Ставри родомъ отъ Сливенъ, но по него време живущъ въ Браила като тжрговецъ и русски подданикъ, и Николчу Паскалевъ родомъ отъ Ямболъ и живущъ тоже въ Браила; тѣ додохъ и тукъ въ Тжрново, и намѣрихъ най плодотворнѣ земѣ за своята предначертанна дѣятелность, както и въ Габрово и въ други нѣкои мѣстности въ околността на Тжрново. Тіе двама пратеници на Раковски отъ Бѣлградъ живѣхъ тукъ доволно време, и увѣряваха: „че ушь въ Бѣлградъ сж се вече събрали до 15,000 бжлгарски волинтири, които тамъ се обучавали отъ сжрбски военни Чиновници, и че сжрбското правителство е вече рѣшило да дѣйствува, съ оружіе въ ржка, за освобожденіето на Бжлгарія и пр.“ Тукашнитѣ граждани обаче не повѣрвахъ тжй лесно на това тѣхно увѣреніе, и не склонихъ да сждѣйствуватъ за да се устрой, и подигни едно народно възстаніе. За да се увѣри впрочемъ населеніето въ доказваніята и убѣжденіята имъ, рѣши да испрати нарочни представители въ Бѣлградъ, за да се увѣрятъ и да узнаятъ истинното положеніе на работитѣ, и вѣобще за да се увѣрятъ, че дѣйствително сжрбското Правителство се е вече рѣшило да спомогни на Бжлгаритѣ за да се освободятъ; и тѣ испратихъ за тая цѣль въ Бѣлградъ презъ марта 1862 год. г. Х. Христанъ Х. Николовъ отъ Тжрново, и г. Ивана Грудовъ отъ Габрово. Като се тѣ завжрнахъ отъ тамъ, слѣдъ малко време разказахъ, че дѣйствително е имало въ Бѣлградъ многобройни бжлгарски доброловни войници, които се обучавали, и че Войвода имъ е былъ Раковски; и че министръ Гарашанинъ ги увѣрявалъ какъ сжрбското Правителство непремѣнно ще спомогни на Бжлгаритѣ за освобожденіето имъ и пр.; и че имъ казалъ тжй: „Віе устройте, и подигнете възстаніето, и щомъ това възстаніе избухни, ніе, увѣрявалъ министръ Гарашанинъ, неза-